

Sygn. akt II K 1099/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Skiba

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu dnia 12 lutego 2013 roku sprawy karnej

R. L.

syna A. i K. z domu D.

urodzonego dnia (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy wydanym w sprawie o sygn. akt VI K 1622/06, za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, w dniu 17 września 2012. w Ż., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 26 stycznia 2007 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI K 1622/06, za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 19.05.2009 roku do 18.01.2010 roku,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka, co następuje:

I. oskarżonego **R. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **R. L.** okres zatrzymania w sprawie od dnia 17 września 2012 roku do dnia 18 września 2012 roku, tj. łącznie 2 (dwa) dni,

III. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **R. L.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego **R. L.** do zwrotu w terminie 7 dni w Starostwie Powiatowym w Ś. posiadanego prawa jazdy,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2012 roku oskarżony R. L. pracował dorywczo, po skończonej pracy około godziny 15:00 udał się w rejon zbiornika wodnego w M., poruszał się użytym przez siebie samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Nad tym zbiornikiem wodnym R. L. spożył około pół litra wódki, przed godziną 18:00 postanowił wrócić do domu, wsiadł do samochodu, pojechał w kierunku Ż.. W Ż. na ulicy (...) został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej. Policjanci stwierdzili, że oskarżony jest nietrzeźwy, R. L. został zatrzymany o godzinie 18:00, o czym po przewiezieniu do Komisariatu Policji w Ż. został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 18:16 wykazało u oskarżonego 1,31 mg alkoholu w 1 dcm³ wydychanego powietrza, drugie badanie przeprowadzone o godz. 18:31 także wykazało u oskarżonego 1,31 mg alkoholu w 1 dcm³ wydychanego powietrza.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego R. L. k. 8 – 9, 33-34
- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 3
- protokół zatrzymania k. 4

Oskarżony R. L. był w przeszłości karany sędownie, w tym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy wydanym w dniu 26 stycznia 2007 roku w sprawie sygn. akt VI K 1622/06, którym za występki z art. 178a § 1 kk otrzymał karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, a po zarządzeniu wykonania tej kary odbywał ją w okresie od 19 maja 2009 roku do 18 stycznia 2010 roku.

Dowód:

- karta karna k. 25-26
- odpis wyroku k. 18

Oskarżony R. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Złożył także w toku przesłuchania w charakterze podejrzanego wnioski o dobrowolne poddanie się karze.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego R. L. k. 8 – 9, 33-34

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego R. L. zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd uznał wyjaśnienia złożone przez R. L. za wiarygodne – oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, szczerze opisał okoliczności spożywania przez niego alkoholu, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby przebieg zdarzenia był odmienny.

R. L. szczerze przyznał w złożonych wyjaśnieniach, iż w stosunkowo krótkim okresie przed zatrzymaniem spożywał alkohol w ilości około pół litra wódki, po czym mimo spożytego alkoholu zdecydował się na prowadzenie samochodu, powrót nim do Ż..

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na dokonanie odmiennych ustaleń, Sąd uznał zatem za wiarygodne wyjaśnienia R. L. w zakresie, w jakim wskazuje on okoliczności spożywania alkoholu, prowadzenia samochodu.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd stwierdził, że swoim zachowaniem oskarżony R. L. wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 kk.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż przestępstwo z art. 178a § 1 kk jest przestępstwem powszechnym, tj. może się go dopuścić każdy podlegający odpowiedzialności karnej, a odpowiedzialności karnej w tym przypadku podlega każdy, kto m.in. prowadzi w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym pojazd mechaniczny.

Prowadzeniem pojazdu w rozumieniu przepisu art. 178a § kk jest „każda czynność bezpośrednio wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygająca o kierunku i prędkości jazdy” (tak w: A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiąkański, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II).

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika jednoznacznie, iż w czasie zdarzenia oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, a pojazdem tym w tym przypadku był użytkowany przez niego samochód osobowy marki O. (...).

Z przedstawionych wyżej ustaleń wynika także jednoznacznie, iż R. L. przedmiotowy samochód prowadził w ruchu lądowym, poruszał się nim przecież przed zatrzymaniem do kontroli drogowej.

Dla odpowiedzialności karnej ustanowionej w przepisie art. 178a § 1 kk koniecznym jest także ustalenie, czy sprawca w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym znajdował się w stanie nietrzeźwości.

W świetle przepisu art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W okolicznościach niniejszej sprawy także i ta okoliczność w ocenie Sądu została wykazana.

Oskarżony w chwili zatrzymania do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyniki przeprowadzonych po zatrzymaniu badań to 1,31 mg alkoholu w 1 dcm³ wydychanego powietrza. Fakt spożycia przez oskarżonego alkoholu znajduje potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ich wyników nie kwestionował również sam oskarżony.

Sąd przyjął wynik badań za odpowiadający stanowi nietrzeźwości oskarżonego w czasie popełnienia przypisanego mu czynu.

W ocenie Sądu R. L. w czasie popełniania przypisanego mu czynu działał umyślnie, jest przecież osobą dorosłą, znane mu są powszechnie obowiązujące zasady i regulacje dotyczące zakazu prowadzenia w stanie nietrzeźwości wszelkich pojazdów, a mimo to te zasady krytycznego dnia złamał.

W konsekwencji oceniając zachowanie oskarżonego pod kątem realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego Sąd uznał, iż oskarżony swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk, a jego sprawstwo i wina zostały udowodnione.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi także wątpliwości odpowiadanie przez oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa określonego przepisem art. 64 § 1 kk – R. L. był bowiem skazany za przestępstwo podobne, wymierzona mu została za nie kara pozbawienia wolności, która odbył w rozmiarze przekraczającym sześć miesięcy.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się wskazaniami zawartymi w przepisie art. 53 kk, jako okoliczność przemawiająca na korzyść oskarżonego Sąd miał na względzie treść wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, w których przedstawił w miarę szczegółowo okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu, od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do popełnienia tego czynu. Z kolei na niekorzyść oskarżonego przemawia jego uprzednia karalność, w tym skazanie za przestępstwo podobne, dodatkowo odpowiadanie w warunkach art. 64 § 1 kk nie mogło pozostać bez wpływu na wymiar kary.

Godzi się zauważyć, iż w przeszłości oskarżonemu były już wymierzane kary z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania, nie doprowadziło to do przestrzegania przez oskarżonego obowiązującego porządku prawnego. Postawa oskarżonego pozwala na stwierdzenie, iż w zasadzie wyłącznie odbywanie kary pozbawienia wolności ustrzeże społeczeństwo przed niezgodnym z prawem zachowaniem się oskarżonego. Zauważyć także należy, iż jakkolwiek okoliczność podana przez oskarżonego w wyjaśnieniach nie usprawiedliwia ani nie tłumaczy jego decyzji o popełnieniu przestępstwa, nie usprawiedliwia go także działanie w stanie nietrzeźwości, wszak to należy do ustawowych znamion przypisanego mu przestępstwa, a R. L. zna skutki spożycia alkoholu, znane mu są także karnoprawne konsekwencje prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości. Sąd wymierzył zatem oskarżonemu R. L. karę czterech miesięcy pozbawienia wolności, nadto Sąd orzekł zakaz wszelkich prowadzenia pojazdów mechanicznych przez okres trzech lat, zobowiązał także oskarżonego do złożenia posiadanego prawa jazdy we wskazanym w wyroku terminie we właściwym starostwie powiatowym.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara uwzględnia okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu przestępstwa, odzwierciedla także ładunek społecznej szkodliwości tego przestępstwa. Wystarczającymi zatem dla osiągnięcia celów postępowania karnego i celów kary jest wymierzenie kary w takim właśnie kształcie.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego oraz jego możliwości finansowe, Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia opłat sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.